

OPINIONS

Nº 38 - Any 2012

Què és la Vida...?

Segons Calderon de la Barca (1636 – 1673), en els últims versos del final del segon acte de “La vida es sueño” diu per boca de Segismundo: ¿Qué es la vida? Un frenesí. ¿Que és la vida? Una ilusión. Una sombra una ficción, y el mayor bien es pequeño: que toda la vida es sueño, y los sueños, sueños son.

Avui, emprant una metàfora, podríem dir que la vida és, com una cursa que té l'inici un temps abans d'haver estat infantats i que, durant el seu recorregut no podem fer marxa enrere. Unes vegades anem fent el camí plàcidament, pas a pas, la qual cosa ens permet gaudir de tot el bó que anem trobant i, d'altres, sense ganes, ens veiem arrossegats a córrer i a vèncer una colla d'obstacles que, en moltes ocasions ens semblen quasi insalvables.

En aquesta cursa, trobaríem qui malauradament no ha estat afortunat i ha rebut cops de tota mena: per motius de salut, penúries econòmiques, mala sort, falta d'amor... i, aquest viure en la fatalitat, els ha portat i els porta, a una indiferència o a un desencís perpetu que fa només vegin la part negativa de la vida.

També trobaríem persones que sembla, durant la seva cursa tot ha estat flors i violes però... res a veure amb la realitat. Durant el seu trajecte, no els ha faltat penúries i grans sacrificis i que, alguns d'aquests moments, han estat, o segueixen estant, tan o més feixucs i dolorosos que els qui se senten dissortats.

Però, malgrat el seu infortuni, han sabut veure a banda i banda del camí que van recorrent, arbres que amb uns fruits com són: la serenitat, la comprensió, la saviesa, l'amor... troben la força que necessiten per anar endavant, millorar com a persones i saber apreciar que, cada moment, cada emoció, si es viu positivament i amb plenitud, és un regal que no té preu i que, no es pot refusar amb l'excusa de que la nostra senalla és plena de fruits del desencís.

Ens hem aturat mai a pensar com ha estat el recorregut de la nostra cursa...?

Ha estat planer per què hem buscat una rutina en el nostre fer quotidià defugint els obstacles a que pot portar la lluita, allunyant mals de cap i acceptant per comoditat, passar per la vida “sense pena ni glòria”?

O... la vida ha estat dura i esgotadora però hem sabut treure forces d'allà on hem pogut i, hem aconseguit, després de moltes ensopegades i caigudes, aixecar-nos i seguir endavant per no quedar aturats o malmesos en mig del camí, malgrat adonar-nos-en dels senyals que avisen va quedant poc d'un trajecte que porta inexorablement a la fi de la nostra carrera?.

Hem volgut ser els primers en tot i hem anat amb els “colzes enlairats” o, hem utilitzat, per sota mà, camàndules, quan hem sospitat que, qui teníem a la vora podia fer-nos ombra per aconseguir l'èxit que tant anhelàvem...?

Hem triomfat degut a uns “padrins”, o hem arribat a un cim amb esforç i mèrit propi...?

Hem volgut que se'ns escolti plens de prepotència i narcisisme, imposant la nostra opinió sense donar lloc a que els altres poguessin expressar la seva...?

Hem viscut en una constant hipocresia moral, religiosa, ètica, etc. que ha arribat a formar part de la nostra quotidianitat i que, ens ha permès defugir la realitat del que som, donant-nos una certa tranquil·litat momentània, però que, en moments de reflexió ens ha fet paladejar el regust amarg que dóna l'esclavatge de la falsedat...?

Arrosseguem algun tipus de secret... un desig insatisfet que ens produeix angoixa, o... una passió que varem poder assaciar... però que, el recordar-ho, ens produeix mal estar o penediment... que ens acompanyarà de per vida?

O a l'inrevés, hem estat feliços malgrat haver viscut en l'auto engany o satisfent les nostres passions i, amb el temps, hem aconseguit fer una cuirassa al voltant de la nostra ànima que la manté aïllada i en una constant buidor reflexiva...?

Hem estat pendents del “què diran”...?

Quantes vegades ens hem preguntat si va valer la pena no actuar per convenciment propi i no sota la pressió que dóna el voler aconseguir pares, familiars, amics, o la societat en general...?

Ben segur malgrat saber que, els comentaris, les crítiques i les xerrameques eren emeses per persones poc qualificades i que, la seva única finalitat era la xafarderia o el fer mal... en més d'una ocasió ens ha quedat l'angoixa d'haver acceptat pel “que diran” que el nostre comportament no anés d'acord amb el que veritablement sentíem o desitjàvem.

Foren moltes preguntes que ens podríem fer i, potser alguna de les respostes no ens faria sentir orgullosos del comportament que hem emprat durant el camí que ens ha tocat recórrer.

Una opinió personal

La nostra vida, és i ha estat com un llibre on hi ha escrits un munt de capítols. En uns: trobem la paraula fi però, el seu contingut encara ens serveix com a lliçó. Una lliçó que no vam aprendre de cop i volta sinó que, vam anar adquirint, mica a mica, amb el pas dels anys.

D'altres, encara no els hem tancat, contenen il·lusions i esperances que ens ajuden, amb optimisme, a participar en aquesta cursa. Però, malgrat el nostre optimisme, hem de parar compte amb la gran quantitat de “esbarzers” que podem trobar disposats a esgarrapar i a fer-nos mal.

La vida ens ofereix un ventall d'opcions però, potser n'hi ha dues a destacar: una és... viure vegetant amb abandonament i resignació, a pesar de que aquesta elecció no resolgui ni la inquietud, ni l'angoixa que, en certs moments ens pot oprimir. L'altra... viure-la amb plenitud donant importància, assaborint i paladejant, sense presses... els mínim detalls.

El temps avança implacablement... els dies passen i cada segon que deixem enrere és un moment que no tornarà, en el qual, podem perdre la gran oportunitat que tenim d'aprendre, de compartir i... d'estimar.

*No importen els anys viscuts, sinó la intensitat de cada moment amb el què hem pogut, o podem viure encara, una il·lusió, un desig, un amor... No desaprofitem les emocions que ens fan sentir vius i alhora, poden omplir la nostra **Vida**.*

